

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

O, Ierusalime, copil iubit, popor al cerului pe pământ! Se aude, tată, la cer cântarea ta, colindul tău pentru Mine și pentru tine, și se aude cântarea îngerășilor, fiule. Cete-cete îngerășii cântă deasupra ieslei în care se naște cuvântul Meu. Tu serbezi ziua nașterii Mele, o, grădiniță a nașterii cuvântului Meu, dar în tine, dulce grădiniță, se serbează în fiecare zi nașterea Mea și nașterea ta.

O, copilași unși și dulci, care zi de zi serbați nașterea Mea și viața Mea cea de la nașterea și până la înălțarea Mea la Tatăl și până azi, măi copilași unși ca să fiți serbare înaintea Mea! O, copilașii Mei, unșii Mei, vă binecuvintez cu duh de cunoștință cerească, vă umplu de înțelepciune din Mine ca să dați poporului Meu Israel înțelepciune ca să știe cu ea ce înseamnă amintirea Mea, pomenirea Mea în fiecare zi cu ai Mei, de la nașterea Mea din Fecioară, și mai demult, și până la înălțarea Mea în Tatăl, și până azi, și până peste toți vecii cu voi, fii ai veciei Mele în voi și cu voi, și a voastră în Mine și cu Mine.

O, copilașii Mei, o, mângâierea Mea, o, ieslea Mea cea caldă! Eu sunt Cel ce M-am născut trup din Fecioară, și cuvânt, din Verginica, fiica Mea cea de la sfârșitul tainei Mele pe pământ, taină ascunsă în veacuri, pe care nici îngerii nu o știau, și pe care dacă o aude azi cineva cu greu o poate crede și înțelege. Cu câtă taină am lucrat Eu și cu Tatăl când M-am născut trup din Fecioară! Cu câtă taină, până ce taina a fost aflată de tot pământul! O, cu câtă taină am lucrat și azi, după cum era scris, la venirea Mea cea de a doua când M-am născut cuvânt din Verginica! O, cu câtă taină am lucrat până ce taina aceasta a fost aflată de tot pământul, măi copilași ai tainei Mele de azi pe pământ! O, poporul Meu de azi în care Eu M-am ascuns ca să vin în mijlocul lui și să Mă fac cuvânt, e o taină poporul Meu de azi, precum Eu, taină am fost și sunt în mijlocul lui. O, nimeni pe pământ nu poate avea strălucirea ta, copilaș poporul Meu, că tu ești taină mare, și în tine Mă nasc cuvânt la sfârșit, precum este scris să fie la sfârșit.

Eu sunt cu zi de naștere, cu sărbătoare de naștere vin în cartea ta, Verginico, fiică fecioară, în care s-a născut cuvântul Meu în vremea de sfârșit a tainei Mele între oameni. M-am născut trup din Fecioara mama Mea, și din tine cuvânt, și am rămas cuvânt în mijlocul poporului tău pe care l-ai născut din cuvântul Meu în tine, căci dacă M-am născut cuvânt, iată, Cel ce Se naște este, și Se naște Cel ce naște; Se naște și naște, Se naște ca să nască fii Cuvântul, și seminția Mea va fi ca stelele în veci, Verginico, fiică născătoare de fii.

– O, Tu, Cel ce Te-ai născut din Fecioară trup de prunc, și din mine duh de cuvânt, Tu ești sămânța, Doamne, Tu ești sămânța trupului și a cuvântului Tău, că Te-ai însămânțat ca să Te naști trup și ca să Te naști cuvânt, și ca să fii Fiul Omului, trup și cuvânt, Fiule al Tatălui și al mamei Fecioare și al meu, o, Domnul meu, Care Te-ai născut din mine cuvânt; Tu, Cel ce Te-ai însămânțat în pieptul meu duh și cuvânt, Fiule al omului! O, cine dintre oameni s-ar fi putut smeri așa ca Tine? O, atât de mult Te-ai smerit, că ai venit din cer și ai intrat în pieptul meu, și gura mea Te năștea cuvânt, că Tu erai Cel ce Te năștea, Cel ce Te făceai cuvânt înaintea poporului Tău, o, Dumnezeule tainic, Păstor tainic! Zilele nașterii Tale sunt cu Tine cuvânt în mijlocul lui Israel cel azi, născut din Tine, Păstor tainic. O, cine mai poate lua azi viața acestui prunc, Care Se naște cuvânt în ieslea Sa, în poporul cel născut din cuvântul Său în mine? O, ce tainic ești Tu, Cel ce Te naști mereu! Tainică e taina Ta, Cuvinte Doamne. Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, ca fulgerul e taina Ta, și nimeni n-o poate strivi, căci așa este venirea Ta, și împotriva venirii Tale cine poate birui, Doamne Cuvinte, Care ca fulgerul vii? Fulgerul se arată și se ascunde, și după el vine vuietul lui și se aude, dar fulgerul,

născătorul vuietului lui, nu se mai vede; se ascunde, și rămâne glasul lui, care se aude. Fulgerul și glasul lui. Domnul și cuvântul Lui. Lumina și șoapta ei și glasul ei apoi, căci Domnul este lumina care o clipă se arată, și din ea se naște glasul Lui, glasul ei, că Domnul este lumina care se vede și care nu se vede.

Lumina mai dinainte de lumină, lumina din vremea luminii și lumina cea de după lumină Domnul este, Domnul, taina Tatălui pe pământ. Iar când a venit plinirea vremii, Tatăl Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere și să dobândească înfierea, iar celor ce se fac fii, la aceia trimite Dumnezeu Duhul Fiului Său în inimile lor, Care strigă: «Părinte!», strigă pe Tatăl, strigă Fiul din fii, Duhul Fiului lui Dumnezeu strigă din fii: «Părinte!».

O, mare este taina Ta, Dumnezeule tainic! Dă oamenilor înțelepciune, bunule Doamne, că dacă Te faci în Israel înțelepciune, vin oamenii și iau, căci fiii grădiniței cuvântului Tău s-au făcut împărțitori ai împărăției Tale peste oameni, Doamne.

O, fiilor unși, iată cine este viața voastră! Luați și dați oamenilor viață. Suflați peste oameni viață, fiilor, ca să învieze oamenii, căci învierea oamenilor este Domnul Cel născut în oameni.

E sărbătoare de naștere la ieslea cuvântului. Îngerășii cerului cântă slavă Celui născut acum două mii de ani între oameni, și cântă îngerășii colindă nouă de naștere nouă, că ei văd că au venit zilele nașterii din nou a lumii, naștere din Cuvântul, căci Domnul, Pruncul Cel născut de două mii de ani între oameni Se naște azi cuvânt în iesle la voi ca să Se dea oamenilor Păstor tainic și să păstorească neamurile pământului cu toiag de fier, cu cuvânt tainic, care nu se vede, dar se aude glasul cuvântului precum glasul fulgerului se aude după lumina lui. Amin.

– O, fiică iubită, Verginica Mea, ce taină este taina cuvântului tău cel luat din Mine! Ce frumos Mă împarți, ce întreg Mă arăți, ce naștere tainică Îmi dai când Mă faci cuvânt dinăuntrul Meu! că tu ești în Mine, Ierusalimul tău cel nou, și te naști din Mine cuvânt, iar cuvântul tău Eu sunt. Eu Mă nasc cuvânt în tine, Eu sunt rodul. Eu sunt Cel ce Mă nasc și Cel ce nasc, că scris este: «Vor fi un singur trup cei doi», Cel ce naște și Cel ce Se naște. Amin.

Israele, cobor la tine, cobor în cartea Mea. Din carte în carte trec ca să fiu cu tine în glas de sărbătoare de naștere. Amin.

E nașterea Mea pe pământ, România, și în tine e nașterea Mea. Mă nasc cuvânt în tine ca să fiu cu oamenii și să Mă sălășluiesc între oameni cuvânt de naștere a omului din Dumnezeu. În Betleem M-am născut prunc ca să Mă sălășluiesc între oameni venit din cer, iar în tine, România, Mă nasc cuvânt, și iarăși Mă sălășluiesc între oameni, ca să-i nasc pe oameni din Mine, din cuvânt, precum Eu M-am născut din cuvântul Tatălui ca să fiu Cuvântul Tatălui, și prin Mine să le facă pe toate Tatăl, după cum a și făcut.

România, tu cânti nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și vom fi amândoi un singur trup. Nu grăiesc numai poporului Meu. Grăiesc și cu tine, țară România, că Eu am vestit că mulțimi nenumărate vor veni și vor bea din izvorul cuvântului Meu, și fântâna Mea dă pe deasupra și se face râu, și se face mare, și se face ocean și cuprinde tot pământul ca să-l fac iar pământ, nou să-l fac, din apa cuvântului Meu ieșit, și din cer născut, căci cine nu se naște de sus, nu se face împărăția Mea. Îngerășii nașterii Îmi cântă deasupra ta nașterea Mea, că e serbare de naștere a Mea. Cântă îngerii, cântă Celui născut acum două mii de ani. Cântă îngerășii colindă nouă de veac nou, de naștere nouă, că ei văd că au venit zilele nașterii din nou a lumii, și lumea se înnoiește cu cuvântul Meu, care naște om nou. Eu, Cel născut din Fecioară acum două mii de ani între oameni, Mă nasc azi cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău, țară România. Mă nasc cuvânt, Păstor tainic, Care păstorește neamurile pământului cu toiag de fier, cu cuvânt tainic, care nu se vede, dar se aude glasul lui, precum fulgerul se aude după lumina lui.

O, ce tainică e taina cuvântului Meu, care se naște azi în tine, țară Românie! Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, ca fulgerul e taina Mea, și nimeni n-o poate strivi, că așa este venirea Mea, și împotriva venirii Mele cine poate birui? Ca fulgerul Mă nasc și vin. Fulgerul se arată și se ascunde, și după el vine vuietul lui și se aude glasul lui, dar fulgerul, născătorul vuietului lui nu se mai vede; se ascunde și rămâne glasul lui care se aude; fulgerul și glasul lui; Domnul și cuvântul Lui; lumina și glasul ei apoi. Amin.

Eu sunt Lumina lumii, Care S-a arătat acum două mii de ani, și din ea se naște glasul ei, cuvântul ei. Eu sunt lumina cea mai dinainte de lumină, sunt lumina cea din vremea luminii și sunt lumina cea de după lumină. Eu sunt taina Tatălui pe pământ cu oamenii, căci când a venit plinirea vremii, Tatăl M-a trimis lumină în lume, trup născut din Fecioară ca să-i răscumpere pe oameni de sub lege și să dobândească oamenii înfierea, iar celor ce se fac fii, la aceia trimite Tatăl Duhul Fiului Său în inimile lor, Care strigă: «*Părinte!*», strigă pe Tatăl, strigă din fii, strigă Fiul Tatălui. Duhul Fiului lui Dumnezeu strigă din fii: «*Părinte!*»; Duhul Se roagă pentru fii, cu suspine negrăite.

O, fiilor de la iesle, suflați peste oameni ca să învieze oamenii, că oamenii sunt oase uscate, precum scrie în prooroci. Suflați, să prindă duh de viață oamenii. Suflați cuvântul Meu peste oameni ca să învieze oamenii, căci învierea oamenilor este Domnul, Cel născut în oameni, cuvântul cel tainic, care vine de sus și naște de sus pe om, naștere din Cuvântul Cel dătător de viață veșnică pentru om.

O, e sărbătoare cerească de naștere nouă! Îngerașii cerului cântă slavă Celui născut acum două mii de ani între oameni, și cântă îngerașii colindă nouă, de veac nou, de naștere nouă, că ei văd că au venit zilele nașterii din nou a lumii, naștere din Cuvântul, Pruncul Cel născut acum două mii de ani între oameni. Cel ce S-a arătat lumină acum două mii de ani Se naște azi cuvânt, glas al luminii care s-a arătat atunci, ca fulgerul care se arată și se ascunde și rămâne glasul lui care se aude, Păstor tainic, cuvânt tainic care nu se vede, dar se aude glasul lui, precum glasul fulgerului se aude după ce fulgerul se ascunde.

Eu sunt Cel ce Mă nasc și Cel ce nasc, că scris este: «*Vor fi un singur trup cei doi*», Cel ce Se naște și Cel ce naște, căci Tatăl M-a făcut Fiu al omului. M-am coborât din cer și M-am întrupat din Duhul Sfânt în Fecioară și M-am făcut Om, că scris este: «*Lăsa-va omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa, cu mireasa sa, și vor fi cei doi un singur trup*». Am venit din Tatăl și din mamă Fecioară și M-am alipit cu mireasa Mea, cu biserica Mea în care Mi-am lăsat trupul ca să fiu un trup cu ea și să-Mi fie ea mădulare ale Mele, trupul Meu să fie ea, ca să fim amândoi un singur trup după cum este scris. Dar Eu cu omul nu pot vorbi ca în cer această mare taină, că omul s-a alipit de desfrânare și s-a făcut un trup cu ea, și zice că împlinește Scriptura cuvântului Meu, dar taina acestei Scripturi este în Dumnezeu, și omul trebuie să înțeleagă taina acestui cuvânt, și omul trebuie să se nască din nou, să se nască de sus, că am venit cuvânt de sus, am venit de la Tatăl cuvânt ca să-l nasc pe om din cer și să Mă fac un trup cu cel ce primește înfierea. Amin.

O, zilele nașterii sunt în tine, țară Românie. Taina nașterii omului cel nou, zilele nașterii din nou a lumii sunt în tine, țară a nașterii cuvântului Meu. E nașterea Mea pe pământ, Românie, și în tine Mă nasc. Mă nasc din Mine cuvânt în tine ca să fiu cu oamenii, să Mă sălăsluiesc între oameni cuvânt de naștere a omului din Dumnezeu. Tu cânti nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta din nou. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și vom fi amândoi un singur trup, Mire din cer, și mireasă de pe pământ, nuntă curată, Mire și mireasă, și zarva nunții noastre va cuprinde tot pământul, și din nunta Mea cu tine se vor naște fii ai Tatălui, care vor primi înfierea, că scris este: «*Cei ce cred în Mine, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu se nasc*», din Mine, Fiul Tatălui, Fiul Care Se face un trup cu cel ce crede în El ca să fie cei doi un singur trup.

Zilele nașterii din nou a lumii sunt în tine, țară Românie, și la naștere se cântă colinde, fiică iubită, precum îngerașii au cântat în noaptea nașterii Mele.

Vin în mijlocul tău cu poporul Meu, cu mireasa Mea luată din tine, fiică Românie, și îți cânt colindă de naștere nouă ca să împlinesc prin tine Scriptura nașterii din nou a lumii, iubito, că Eu Mă fac cu tine veste și poveste peste pământ, și vom fi amândoi un singur trup, nuntă curată, nuntă de veac nou între cer și pământ, Fiul Tatălui cu mireasa Lui în tine, țară mireasă, țară Românie, țara Tatălui Meu, țara Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

25-12-1996/07-01-1997